

És a dir: pràcticament hi va haver un buit de planejament fins que la Comissió Central d'Urbanisme dictà les Normes Subsidiàries, l'any 1982, les quals varen començar a configurar el model d'ordenació del territori actual de la ciutat, que ha completat i posat al dia el Pla General Municipal aprovat l'any 1986, programant les operacions de creixement, millora, urbanització i dotacions que la ciutat necessitava a curt i a mig termini i que constitueixen la forma urbana de la Girona contemporània.

EL SALT ENDAVANT

El Pla General de l'any 1986 posa un èmfasi especial en les zones verdes i els equipaments i consolida algunes previsions de les Normes Subsidiàries de l'any 1982. Es trenca el costum de mirar només la Devesa com el gran espai verd que justifica quasi ell sol els estàndards mínims exigits, i es preveuen dos tipus d'actuacions:

- la dotació d'espais lliures barri per barri en els sectors consolidats, i
- la posició i estructura d'espais i equipaments a nivell general, per definir el funcionament i la forma de la ciutat.

De la primera actuació en són un exemple la plaça de Sta. Eugènia al barri del mateix nom, la plaça S. Sobrequès, a St. Narcís, la plaça Picasso i els espais entre blocs a Vila-roja, la plaça del Llimoner a la Font de la Pólvara, la placeta del Correu Vell al centre històric o la plaça Josep M. Prat al sector de Germans Sàbat. Aquest

tipus d'actuacions, continua de forma creixent i va omplint dia a dia espais buits de la ciutat, espais ocupats simplement per terra fins a la seva ordenació, que convidaven a la deixadesa i fins i tot a la brutícia, i que els mateixos veïns cuiden i s'estimen després de la transformació en espai ordenat.

La segona actuació, configura dos eixos principals en sentit N-S i E-O, que es troben en el nou centre urbà de la *plaça d'Europa* i el *Parc Central*, als quals acompanyen altres de menor extensió. En el sentit nord-sud es configura un eix que comença en l'*illa del Ter* al barri de Pedret, segueix pel *parc fluvial* a consolidar prop del riu Ter al sector de *Fontajau*, arriba a una *Devesa* ordenada per un Pla Especial i on es consolida una activitat firal, continua pel renovat sector del *Guell* on un espai lliure longitudinal connecta aquella amb el nou *Parc Central* i la *plaça d'Europa*, per lliurar-se a la zona d'equipaments prevista en les antigues instal·lacions de Campsa.

En sentit est-oest es configura un altre important eix cívic des de la *plaça dels Països Catalans* als sectors de nova ordenació del Pla de Girona fins a la zona *Universitària i esportiva* existent, a través de l'*avinguda Pericot*, avui en fase d'urbanització.

Cal no oblidar operacions especials en recorreguts de dimensions petites, com ara el *parc de Vista Alegre*, les obres del qual s'han d'iniciar aviat, el gran espai lliure de l'Eixample ocupat avui per les *Casernes militars* —del qual ja s'ha aprovat el Pla Especial—, i la *plaça de la Constitució*, que ha

representat «l'estripada» més important feta al centre de la ciutat.

Tot aquest seguit d'elements, que formen una actuació urbanística unitària, ha de servir a mig termini per mantenir i ordenar el creixement de la ciutat amb dotacions suficients. D'ells en coneixem ja les places d'*Europa* i dels *Països Catalans*, el *Parc Central*, el començament de l'execució del Pla Especial de la *Devesa*, i el primer tram de la *plaça de la Constitució*. Potser val la pena, doncs, que ens hi entremetiguem:

LES PLACES D'EUROPA I DELS PAÏSOS CATALANS

Ambdues places, previstes ja en les Normes Subsidiàries de 1982, tenen com a denominador comú la seva forma circular de més de 80 metres de diàmetre amb enjardinament central per a servir de rotonda en dos punts en què conflueixen importants vies de comunicació i on el nombre de vehicles i vianants és cada cop més creixent.

La *plaça d'Europa* es va construir l'any 1982 en la cruïlla dels dos eixos principals de les dotacions futures de la ciutat: l'est-oest, de la carretera de Sant Feliu de Guíxols i el barri de Palau, al sector dels barris de Santa Eugènia-Sant Narcís i al poble de Salt; el nord-sud, que comunicarà la Devesa amb la carretera de Santa Coloma de Farners a través del sector Güell i el Parc Central.

La *Plaça dels Països Catalans*, construïda l'any 1985, es situa al final del carrer Emili Grahit, al costat de l'església de Sant Josep, i és punt de cruïlla amb la

La Plaça Constitució serà l'espai lliure més important fet al cor de la ciutat.